

SPRAWOZDANIE
Z OGÓLNOPOLSKIEJ KONFERENCJI NAUKOWEJ
NA TEMAT „ŻYCIE I DZIAŁALNOŚĆ PROFESORÓW
KATOLICKIEGO UNIWERSYTETU LUBELSKIEGO
ROMANA LONGCHAMPS DE BÉRIER
I ZDZISŁAWA PAPIERKOWSKIEGO”
ORAZ ZE SPOTKANIA OPŁATKOWEGO
STOWARZYSZENIA ABSOLWENTÓW I PRZYJACIÓŁ
WYDZIAŁU PRAWA KUL
LUBLIN, 14 STYCZNIA 2012 ROKU

Problematyka działalności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej profesorów Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Romana Longchamps de Bérier i Zdzisława Papierkowskiego była przedmiotem ogólnopolskiej konferencji naukowej połączonej ze spotkaniem opłatkowym Stowarzyszenia Absolwentów i Przyjaciół Wydziału Prawa KUL, która odbyła się w Lublinie dnia 14 stycznia 2012 r. Konferencję zorganizowało: Stowarzyszenie Absolwentów i Przyjaciół Wydziału Prawa KUL oraz Katedra Kościelnego Prawa Publicznego i Konstytucyjnego KUL.

Konferencję otworzył dokonał ks. prof. dr hab. Józef Krukowski, przewodniczący SAWP KUL, który podkreślił znaczące zasługi profesorów Romana Longchamps de Bérier i Zdzisława Papierkowskiego dla nauki prawa. Dodał, że te dwie postacie były także związane ze środowiskiem naukowym KUL. Z tej racji organizatorzy postanowili zorganizować konferencję naukową, której tematem jest życie i działalność tych wybitnych profesorów. Następnie ks. prof. Krukowski powitał uczestników konferencji przybyłych z Lublina i z innych części Polski oraz zaprosił wszystkich do wysłuchania referatów i uczestnictwa w dyskusji.

Pierwszy referat pt. „Życie i działalność prof. Romana Longchamps de Bérier” wygłosiła dr hab. Marzena Dyjakowska, zaznaczając, że w październiku minionego roku odbyła się w KUL konferencja poświęcona temu zasłużonemu Profesorowi. Roman Longchamps de Bérier urodził się we Lwowie w 1883 r., tutaj ukończył szkołę podstawową i gimnazjum oraz – w 1905 r. – studia na Wydziale Prawa i Umiejętności Politycznych Uniwersytetu Lwowskiego. W 1906 r. uzyskał stopień doktora prawa, a w 1916 r. – tytuł doktora habilitowanego. W 1916 r. został także kierownikiem Zakładu Prawa Cywilnego na Wydziale Prawa Uniwersytetu Lwowskiego. Prof. Longchamps de Bérier był związany także z nowo powstałym Katolickim Uniwersytetem Lubelskim, który w tamtym okresie nosił nazwę Uniwersytetu Lubel-

skiego. Pracę na Uniwersytecie Lubelskim rozpoczął w 1920 r. Początkowo miał wykładać prawo rzymskie, jednak ostatecznie prowadził wykłady z prawa cywilnego. Pracę w Uniwersytecie Lubelskim przerwał wybuch II wojny światowej. Od 1922 r. prof. Longchamps de Bérier był także członkiem komisji kodyfikacyjnej, istniejącej od 1919 r., która miała na celu unifikację i następnie kodyfikację prawa polskiego. Prof. Longchamps de Bérier publikował wiele prac. Na szczególną uwagę zasługuje jego książka pt. *Wstęp do nauki prawa cywilnego*, która miała duże znaczenie dla nauki prawa cywilnego z racji na rozbieżności w systemach prawnych, jakie powstały na terytorium Polski po okresie zaborów. Oprócz działalności naukowej i dydaktycznej Profesor prowadził także działalność organizacyjną. Był prodziekanem KUL, a od 1 września 1939 r. – rektorem Uniwersytetu we Lwowie. Pełnił ten urząd, z przerwami, do 4 lipca 1941 r., kiedy to zginął tragiczną śmiercią, rozstrzelany przez hitlerowców.

Drugi referat, pt. „Życie i działalność prof. Zdzisława Papierkowskiego”, wygłosił ks. prof. Józef Krukowski. Prelegent rozpoczął swoje wystąpienie od przybliżenia życiorysu prof. Papierkowskiego, który urodził się w 29 marca 1903 r. w Schodnicy, powiat drohobycki. W 1921 r. złożył egzamin dojrzałości w Samborze, a w latach 1921-1925 odbył studia prawnicze na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie. W 1927 r. uzyskał stopień doktora na podstawie pracy „Bezskuteczne podżeganie do przestępstwa”. Na podstawie dorobku naukowego i pracy habilitacyjnej pt. „Dowód poszlakowy w postępowaniu karnym” uzyskał 30 maja 1933 r. stopień doktora habilitowanego na Wydziale Prawa Uniwersytetu we Lwowie. Pracę dydaktyczną na Uniwersytecie Jana Kazimierza rozpoczął w 1924 r. i kontynuował ją do wybuchu II wojny światowej. Równolegle, od 1931 r., prowadził zajęcia na Wydziale Prawa i Nauk Społeczno-Ekonomicznych KUL. Senat KUL uchwałą z dnia 17 czerwca 1937 r. zatrudnił prof. Papierkowskiego na stanowisku profesora nadzwyczajnego. W 1946 r. uzyskał tytuł profesora zwyczajnego. Podczas pracy na KUL kierował Katedrą i Zakładem Prawa Karnego Materialnego i Procesowego na Wydziale Prawa i Nauk Społeczno-Ekonomicznych. Po jego likwidacji prowadził wykłady ze współczesnego prawa polskiego na Wydziale Prawa Kanonicznego, z psychologii kryminalnej na Wydziale Filozofii Chrześcijańskiej oraz z historii państwa i prawa w nowożytnych państwach słowiańskich na Wydziale Nauk Humanistycznych. W 1939 r. został dziekanem Wydziału Prawa KUL, jednak działania wojenne przeszkodziły w pełnieniu tej funkcji. Po II wojnie światowej ponownie pełnił tę funkcję. W latach 1944-1949 prof. Papierkowski był prorektorem KUL. Wobec sprzeciwu władz państwowych w 1949 r. przestał pełnić ten urząd. Nadal jednak aktywnie działał na rzecz Uniwersytetu. W 1968 r. ponownie został prorektorem KUL. Profesor Papierkowski zmarł 18 listopada 1980 w Lublinie. Należy podkreślić, że prof. Papierkowski podejmował starania na rzecz reaktywacji Wydziału Prawa na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Był uczciwym i prawym człowiekiem, kierował się w życiu wartościami chrześcijańskimi.

Po zakończeniu referatu ks. prof. Krukowski otworzył dyskusję, w której poruszano kwestie dotyczące działalności naukowej i dydaktycznej profesorów Romana Longchamps de Bérier i Zdzisława Papierkowskiego. W dyskusji wzięli udział: Mirosław Sitarz, Dorota Śliwa, Anna Słowikowska, Michał Grochowina.

Konferencję zamknął ks. prof. Krukowski. Następnie rozpoczęło się spotkanie opłatkowe. Tekst Ewangelii św. Łukasza odczytał ks. mgr Michał Grochowina, doktorant KUL. Przewodniczący SAWP KUL złożył wszystkim zebranych życzenia z okazji Świąt Bożego Narodzenia. Podkreślił, że dzielenie się opłatkiem to typowo polski obyczaj, który jest podtrzymywany na całym świecie, gdziekolwiek są Polacy. Ks. prof. Krukowski życzył zebranych, aby w Nowym Roku kierowali się duchem wiary i miłości jak pasterze, którzy pierwsi przybyli pokłonić się Mesjaszowi, i mieli taką odwagę w poszukiwaniu prawdy jak mędrcy ze Wschodu. Po życzeniach odśpiewano kolędę *Wśród nocnej ciszy*, po czym nastąpiło dzielenie się opłatkiem.

*Mariola Lewicka
Katedra Kościelnego Prawa Publicznego
i Konstytucyjnego KUL*

SPRAWOZDANIE Z KONFERENCJI
„FORMY WSPÓLDZIAŁANIA JEDNOSTEK
SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO”
WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI UNIWERSYTETU ŚLĄSKIEGO
KATOWICE, 8-9 MARCA 2012 ROKU

W dniach 8-9 marca 2012 r. odbyła się na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach Konferencja naukowa pt. „Formy współdziałania jednostek samorządu terytorialnego”, zorganizowana przez Katedrę Prawa Samorządu Terytorialnego. Patronat honorowy nad konferencją objęli: Marszałek Województwa Śląskiego – Adam Matusiewicz oraz Prezydent Miasta Zabrze – Małgorzata Mańka-Szulik. Gościem honorowym była prof. dr hab. Irena Lipowicz – Rzecznik Praw Obywatelskich.

Uroczystego otwarcia konferencji dokonał prof. dr hab. Bogdan Dolnicki. Po powitaniu gości głos zabrał Marszałek Województwa Śląskiego – Adam Matusiewicz. Podkreślił rolę form współpracy jednostek samorządu terytorialnego, powołując się na przykład współpracy jednostek samorządu terytorialnego w zakresie połączeń komunikacyjnych. Następnie uczestników Konferencji przywitał JM Rektor Uniwersytetu Śląskiego – prof. dr hab. Wiesław Banyś. Wskazał on na projekt budowy makroregionu, który objąłby swym zasięgiem Małopolskę i Śląsk. Makroregion miałby na celu transfer technologii, współpracę w dziedzinie kultury i edukacji.

Po części powitalnej rozpoczęła się I sesja konferencji, której przewodniczył prof. dr hab. Bogdan Dolnicki (UŚ). Pierwszy referat (pt. „Współdziałanie jako pojęcie redefiniujące administracyjne prawo ustrojowe”) wygłosiła prof. dr hab. Iwona Niżnik-Dobosz (UJ). Główne tezy wystąpienia skupione były wokół określenia